

което показа въ войната съ Персѣтъ, го удостои за народ-
нитѣ съчувствія. Поосенъ отъ тѣзъ любови, той си помисли
че венчко му е позволено да направи една вишовна работа
съ която привлече върху си гнѣва на Мухамеда, който го
на часа погуби. Прѣдъ туй нецѣрѣклонно правосѣдіе, Ени-
черитѣ останѣхъ като грѣмнѣжти отъ удивленіе за твърдия
характеръ на господаря си. Джемъ, втори синъ Мухаме-
довъ, наслѣди подиръ брата си управленіето на Караманія.

Останѣлата войска на Османцитѣ покори Босна и Вла-
шко, Булутошава (отъ 1470—1473), Кроація Каріюлія, Ко-
ринтія и Щирія. Германія взе да се страхува; но опасность-
та, що заплашваше Европа не можа да съедини христіан-
скитѣ царѣ за общата отбрана, и Османцитѣ можихъ безъ
забранѣ да послѣдватъ завоеванъето си. Влашко което
са управляваше отъ Стефана VI, отрѣче
да припознава върховната власть на Портата и да плаща
данѣкъ. Непрѣтелскитѣ дѣйствія захванѣхъ, и испрвень
еще турскитѣ войски, отъ 100,000 души, быдохъ разбиты
при Раковица (1475—878) отъ 40,000 Молдавци. За да
се отмести за туй несполучванъе, Султантъ се
рѣши да нападне Молдова отъ всички страны и да се спо-
могне отъ Кържмскитѣ Татари, които бѣхъ само поиме
владѣтели на полуострова. Една генувезска колонія си бѣше
построила тамъ търговскитѣ заведенія, и бѣше основала
градъ Кафа, който са показваше че ще да стане твърдъ
знаменито пристанище. Мухамедъ рѣши да прѣвземе тозъ
градъ. И сега като намѣри случай, нападнѣ го, и чрѣзъ
издадничество Кафа паднѣ въ рѣцѣтъ на Турцитѣ. Вели-
китѣ везирь, три дни слѣдъ прѣвземанъето, покани на го-
стѣе генувезскія прѣдатель и всички Арменци въ Кафа та
гы погуби. Въ малко врѣме всички твърдини са прѣдадохъ
и Кържмъ останѣ въ властьта на Турцитѣ. За управитель
на Кържмъ, Мухамедъ наименова подчинень и поданнь на
Държавата, Мангли-Герая, който происхождаше отъ Девлетъ-
Герай, Ченгисъ-Ханово колѣно.

Подкрѣпены съ задължителната помощъ на полуостров-